

‘DIT IS MIJN TWEEDE THUIS’

Tekst: Romy Dingemans
Fotografie: Babs Tuerlings/PEP

Gerrie heeft sinds vijf jaar alzheimer. Ze is vergeetachtig en heeft daarom begeleiding nodig. Haar vrouw is mantelzorger en helpt waar het kan. Om haar te ontzorgen, gaat Gerrie sinds een paar jaar naar de dagbesteding van Convivio: “Hier voel ik me net zo veilig als thuis.”

In het karakteristieke pand van Convivio aan de Goirkestraat zitten zo’n zes mensen rustig te lezen of kaarten. Achterin het gebouw is het atelier, de favoriete plek van Gerrie. “Als andere mensen te druk zijn, ga ik graag hiernaartoe. Het is hier altijd rustig en ik kan hier lekker schilderen. Even mijn hoofd leegmaken.”

Gerrie komt twee keer per week naar de dagbesteding, de rest van de week is ze thuis bij haar vrouw Cobie. Die heeft als mantelzorger wat meer rust op deze dagen. “Hoewel ik het hier bij Convivio heerlijk vind, ben ik ook altijd weer blij om bij haar terug te komen. Ik heb haar echt nodig, want ik ben altijd alles kwijt. Vaak vraag ik haar om de paar uur waar mijn spullen zijn”, vertelt Gerrie.

Structuur

Elleke Inderfurth, eigenaresse van Convivio, werkte voorheen als geriatrisch verpleegkundige bij verschillende zorgorganisaties. De laatste jaren was dat in het ziekenhuis, waar veel mensen de diagnose dementie kregen. Dat triggerde haar: “Deze zorg in het laatste stuk van iemands leven kan beter.” Tien jaar geleden opende ze een kleinschalige dagbesteding, >

Elleke Inderfurth
LEEF! 29

Gerrie is helemaal in haar element als ze in het atelier van dagbesteding Convivio aan het schilderen is.

later kwam daar een woonhuis bij. “Daar wonen nu zeventien mensen die zorg krijgen, in de dagbesteding komen achttien bezoekers. Vanwege corona hebben we dat tijdelijk afgeschaald naar twaalf, om de ruimtes coronaproof te houden.”

De dagbesteding creëert onder andere structuur door terugkomende elementen. Zo beginnen ze bij Convivio de dag met koffie drinken, de krant lezen en de puzzel daarin oplossen. Ook gymmen ze elke ochtend. “We gaan dan in een kring zitten en doen spelletjes; een bal overgooien en onze armen en benen bewegen”, schetst Elleke. “Als zestigplusser kun je dat wel gebruiken”, vult Gerrie lachend aan. Elleke: “Na het gymmen gaan de meeste deelnemers terug naar de woonkamer, Gerrie gaat vaak het atelier in.” Behalve voor de lunch, want ze vindt het leuk om mee te koken. “Vandaag heb ik de champignons gesneden. Het is fijn dat ze ons hierbij betrekken, dat zorgt voor een huiselijke sfeer waardoor dit echt mijn tweede thuis is.”

Convivio Thuis

Omdat de alzheimer bij Gerrie alleen maar erger zal worden, is het niet uitgesloten dat ze straks drie dagen naar de dagbesteding gaat. Maar nu is ze daar nog niet aan toe: “Jullie denken er meer over na dan ik”, lacht ze.

Binnenkort kan Elleke haar een alternatief bieden: Convivio Thuis. “Ik merkte dat steeds meer ouderen eenzaam zijn en moeilijk hun weg vinden naar hulpverlening. En mantelzorgers zijn vaak overbelast, helemaal in deze gekke tijd”, licht Elleke toe. “Voor mensen is het fijn als ze ons al kennen, ook Gerrie heeft hier haar maatjes. Wij gaan daarom ondersteuners inzetten die bij mensen thuis langskomen. Bijvoorbeeld voor een wandeling, kop koffie, spelletje of het eten.” Op deze manier worden mantelzorgers ontlast

en kunnen mensen zoals Gerrie langer thuis blijven wonen.

Daarbij zit volgens Elleke de kracht in de kleinschaligheid van Convivio: “Toen ik begon zei ik al dat ik van iedereen de naam wil kennen, ook van de kinderen en kleinkinderen. Dat houdt het vertrouwd en fijn. Bij ons vind je niemand alleen in een kamer-tje.” ●

> Kijk voor meer informatie over Convivio Thuis op www.convivio-zorg.nl

Paul*, Tilburg

Je bent zowel partner als mantelzorger. Hoe werkt dat?

“Ik help mijn vrouw graag, maar soms is de verhouding best lastig. Ze vindt het bijvoorbeeld niet fijn als ik te veel doe. Mijn taak is om de structuur te bewaken: op tijd opstaan, eten, boodschappen doen, reparaties verzorgen en veel regelen. Ook help ik apparaten te bedienen als dat haar niet meer lukt.”

Wat doet dat emotioneel met je?

“We zijn samen maar toch sta ik overal alleen voor. Je hebt een partner maar in zekere zin ook niet. De gelijkwaardigheid is weg. Dat is best pittig. Ik voel me beperkt doordat ik bijna niet van huis kan, dat zorgt voor weinig eigen ruimte en ook wel frustratie. Dat maakt de situatie niet makkelijker.”

Hoe focus je op wat nog wél kan?

“Door zo goed mogelijk dingen op elkaar af te stemmen. Ook poetsen we soms samen, koken we of kijken we het journaal. Dat gaat wel steeds minder makkelijk, maar gelukkig vindt

mijn vrouw programma's over de natuur of dieren nog altijd leuk!”

Wat heb jij nodig als mantelzorger?

“Ruimte voor mezelf. Maar ik zou het ook fijn vinden als er iemand is die bij mijn vrouw kan blijven als ik bijvoorbeeld naar het ziekenhuis moet. Daarnaast organiseert Convivio weleens informatieavonden; het zou super zijn als ik daarheen kan gaan, wetende dat mijn vrouw thuis in goede handen is.”

*De naam Paul is uit privacyoverwegingen gefingeerd. De echte naam is bekend bij de redactie.